

Delirul plăcerii

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Dă-mi un pahar să-nec în el pojarul
Noptilor reci când ard ca un vulcan
Și mă frământ în somn, nu-mi cade zarul,
Doar visele îmi cad pe topogan,

Să fie toamna prea alambicată
Că n-am noroc la zaruri și la cărți
Sau ochii tăi uimiți, de ciocolată,
N-au învățat să descifreze hărți?

Dar am să urc în primul tren de noapte
Să te descopăr caldă-n așternut,
Să transformăm delirul nostru-n fapte,
De mii de ori s-o luăm de la-nceput.

- Nu știu de ce de-o vreme-și schimbă cursul
Minutul ăsta leneș, infidel,
Politica și-a încheiat discursul,
Iar știrile de presă sunt la fel.

Am obosit să număr nopți absente
Când ești departe și te-aștept s-ajungi,
Se schimbă ora, iarna-mi cântă-n strună
Și plouă molcom. Nostalgii-ndelungi

Aprind în suflet candelă uitată,
Mă pui pe jar, promiți că vei veni
C-un vis târziu, ce-ajunge pe la șapte,
Să bem din cupe albe fantezii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif